

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

6. Vtrum sacramenti confeßio fieri debeat in secreto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

gatur ante communionē paschalem ad cōfessionem.
 Consultum tamen est, vt se sistant examini sacerdotis proprii, vel alterius delegati.

- 13 Ecclesia potest, & re ipsa solet v.c. Regularibus Benedictinis præcipere, vt sacramentaliter confiteantur, etiamsi habeant sola venialia, quia Religiosi possunt se ex voto obligare ad eiusmodi confessionem. Ergo etiam Prælati ordinum possunt præcipere.
- 14 Episcopi præcipere possunt Ecclesiæ ministris, vt quolibet saltem mense sacramentalem peccatorum confessionem instituant.
- 15 Si confitens venialia peccata tantum habeat, debet vnum aut plura in specie explicare, patet ex praxi confessariorum, non solentium extra extremam necessitatem sacramentalem absolutionem conferre, nisi quis certum aliquod peccatum, siue mortale, siue veniale confessus fuerit. Cum enim Sacramentum pœnitentiæ conferatur per modum iudicialis absolutionis, apparet conueniens omninò esse, atque sacramenti huius institutionem postulare, vt afferatur & subiiciatur materia certa, quia absolutionis iudicium magis determinatè ferri possit.
- 16 Consultum tamen non est, omnia venialia secundum speciem, & numerum sollicitè colligere ad confessionem, cum potius de vero dolore & emendationis proposito sollicitos esse oporteat.

C A P. VI.

Vtrum sacramentalis confessio debeat secreto fieri.

PRæceptum confessionis fidelibus lapsis impostum intelligi debet de confessione secreta seu auriculari.

seculari: Ratio, quia iugum Christianæ religionis oportet esse suaue: Atqui nimis difficile foret, si criminata præsertim secreta publicâ confessione aperienda essent. In communi tamen naufragio v. c. ob maiorem sui humiliationem publicè confiteri nihil pugnat cum natura & institutione huius sacramenti.

Sacramentum confessionis absolutè & secundū substantiam spectatam consistere potest in quouis signo propriæ accusationis de peccato, in ordine ad sacerdotis absolutionem accipiendam.

Si tamen pœnitens loqui potest, confessio peccatorum vocis sermone fieri debet, quia hic modus similiter se accusandi voce conuenientissimus est ad veniam obtinendum. Excipitur tamen casus necessitatis v. c. in puella, præ verecundia in scripto explicare potest suam confessionem. Deinde si ægro agere vere confiteri potest, etiam in scripto potest. Tertio, etiam sacerdos subito obsurdescens confessionem scriptam legere potest.

Qui perpetuo mutus est, & scribere nescit, peccata sua nutibus, quatenus potest, confiteri debet, qui autem sperat, locutionis vsum, breuiter se recuperaturum, interim excusatus videtur à scripto etiam Ecclesiastico præcepto, quo ad communem confessionem. Nam scripto confiteri est insolitus modus, nec vacat periculo publicationis. Quare Ecclesiastica lex in tali casu cessare videtur.

Peregrinus extra mortis articulum non obligatur ad confitendum per interpretem, si aliter intelligi non possit. Nam hæc aliquo modo publica confessio est, quam Ecclesia præcipere non solet. In mortis articulo ea peccata per interpretem con-

fiteri tenetur, quem absque maiori infamia potest
restari Cano.

C A P. VII.

*De Publica, non sacramentali confessione
peccatorum.*

1 **E**Xomologesis seu confessio publica variè differt
à secreta sacramentali, quippe illa non existente
sacramentali, & iam abolita, hac autem semper in
Ecclesia permanente & contra Nouatianos heretico
semper defensa.

NB. Nestarius Constantinopoli publicam exomologesin vna cum pœnitentiario (qui ad id constitutus erat, vt discerneret, quænam peccata essent publicè confitenda, quæ non,) sustulit, occasione scandali per mulierem orti, quæ in publica exomologesi amplius, quam debebat, progressa, occultum cum Ecclesiæ Diacono concubitum confessa erat.

- 2 Sacramentum pœnitentiæ omnibus lapsis, quocumq; maxime mortis tempore verè pœnitentibus in Ecclesia Catholica conceditur.
- 3 Sacra Communio tempore S. Cornelii & Cypriani grauissime lapsis, etiam mortis tempore in criminis pœnam negabatur. Nunc autem canonica regula obtinet, vt cui morienti absolutio à peccatis conceditur neq; viaticum denegari debeat.
- 4 Nomine pœnitentiæ Patres maximè Cælestinus S. August. Concil. Carthaginense, Araf. Leo, &c. sacramentum pœnitentiæ frequenter intellexerunt.
- 5 Publici pœnitentes non tantū in mortis articulo; sed etiam feria V. ante pascha ad sacramenta olim admittebantur: Ita tamen vt postea ad pœnitentiam redire.